

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izjemi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Ponesrečen poskus.

Na Dunaji, 13. julija.

Navzlic vsemu zavijanju in utajevanju nemškega časopisja je venderle resnica, da je grof Thun s pomočjo nemškoliberalnih veleposestnikov vjel v svojo zanjko načelnike nemških klubov in jih pridobil za to, da so se meritorno posvetovali o načrtu jezikovnega zakona, s katerim upa vlada, da vsi v parlamentu zopet normalne razmere. Kar je hotel grof Thun doseči z „neobveznimi posvetovanji“, to je dosegel sedaj, izvedel je mnenje načelnikov nemških klubov o njegovem načrtu jezikovnega zakona.

To mnenje pa ni ugodno za vlado. Če je verjeti zasebnim sporočilom — oficijalno se razglasi izid teh posvetovanj šele jutri, ko se vrne grof Thun iz Ischla — so se klubovi načelniki izrekli proti predlaganemu zakonu, so odklonili Thunov načrt in — kar je za vlado najvažnejše — hočeta nemškonacionalna in nemškonapredna stranka nadaljevati obstrukcijo, tudi če bi vlada preklicala jezikovne naredbe in jih nadomestila s svojim jezikovnim zakonom.

In to je bistvo cele stvari. S tem jezikovnim zakonom je hotela vlada narediti konec obstrukciji in omogočiti redno delovanje parlamenta. Hotela je ugoditi nemški zahtevi, naj se prekliče jezikovne naredbe, in te naredbe nadomestiti z državnim zakonom, s katerim bi se utesnile Gautscheve naredbe. Hotela je doseči kompromis mej Nemci in Čehi, in Čehi so bili zopet pripravljeni na velike žrtve, toda vse prizadevanje je bilo zaman. Tisti dve nemški stranki, ki tirata obstrukcijo, nemški nacionalci in nemški naprednjaki, nečeta kompromisa, nečeta odnehati od svojih zahtev in nečeta odnehati od obstrukcije.

Thunov poskus, o katerem se je po oficijoznih informacijah poročalo, da je zadaj in da mu sledi takoj katastrofa, se torej ni posrečil. Obstrukcije ne bo konec, parlament bo še nadalje nesposoben za delo. Vlada je storila vse, kar je bilo mogoče, da odvrne nemške stranke od obstrukcije. Prilizovala se jim je in dobrikala, grozila jim je z

absolutizmom, z revizijo ustave, z odpravo direktnih državnozbornih volitev, s federalizmom, a vse to ni ničesar izdalo. Obstrukcija bo še nadalje cvetela, Nemci ne odnehajo, dokler se brezpogojno ne prekliče jezikovne naredbe. Da se popolnoma spozna blaznost te nemške zahteve, je treba pomisliti, da so Gautscheve jezikovne naredbe razveljavile vse prej izdane naredbe in da bi češčina postala na Češkem popolnoma brezpravna, da bi bilo mahoma konec ravnopravnosti in sploh vsemu češkemu uradovanju, ako bi vlada ugodila nemški zahtevi in brezpogojno preklicala Gautscheve jezikovne naredbe ne da bi jih nadomestila bodisi z drugimi naredbami ali s posebnim zakonom.

Ministerski predsednik ve sedaj, pri čem da je z nemškimi strankami. Jutri dobi formalno obvestilo, da Nemci z jezikovnim zakonom, o katerem so se posvetovali, niso zadovoljni in da ne odnehajo od obstrukcije.

Bo-li grof Thun poskusil nova pogajanja z Nemci? Ker jih je jedenkrat pregovoril, da so zapustili svoje stališče in se meritorno posvetovali o jezikovnem zakonu, dasi so poprej neštivilokrat prisegali, da tega ne store, dokler so v veljavi jezikovne naredbe, je lahko mogoče, da ga ta neuspeh, doseči spravo, ne uplaši, da se loti drugega poskusa, saj nekaj je vender dosegel, da so se Nemci sploh začeli z njim pogajati, česar niso storili niti Badeniju, niti Gautschu.

V listih kroži vest, da hoče vlada še koncem meseca julija ali začetkom meseca avgusta sklicati državni zbor in tam „definitivno zadnjikrat“ poskusiti spravo, in sicer ne podlagi tega istega načrta jezikovnega zakona, kateri so Nemci pri ravno kar minolih pogajanjih odklonili. Thun hoče s tem še jedenkrat Nemcem dati priliko, da se porazumejo s Čehi, oziroma hoče dokazati nesposobnost sedanjega parlamenta za vsako delo, potem pa hoče gordiški voz presekati.

Čas bi pač že bil, da se nekaj zgodi, saj je vladna omahljivost in neodločnost postala že uprav smešna. Kaj se zgodi, o tem pač še ni možno nič določnega povedati, to je odvisno od najrazličnejših faktorjev in od najraznovrstnejših obzirov in uplivov,

odločilnega pomena pa bo nagodba z Ogersko, glede katere zahteva krona, da se na vsak način obnovi.

V Ljubljani, 13. julija.

Neobvezna pogajanja so se izpremenila že v obvezna in obstrukcionistični časopisi, a la „Ost-deutsche Rundschau“ in „Grazer Tagblatt“ ne vedo, kako bi si pomagali iz stiske, ker so ostali tako na cedilu. Dočim so pisarili prej ti časopisi, da je že sestanek klubovih načelnikov nepotreben in nesmislen, ter da o kakih pogajanjih z grofom Thunom pred odpravo jezikovnih naredb sploh niti misliti ni, se klubovi načelniki z vlado že meritorno pogajajo ter kličejo k tem pogajanjem še druge nemške odličnjake in voditelje, kakor je n. pr. dr. Schlesinger. Liberalni listi izražajo očitno željo, da bi imela ta pogajanja tak uspeh, da bi jim bilo možno iz opozicijskega tabora v vladni tabor. Soparica, ki je kvarila vzduh, pojenjuje, brezsmiselna trma se umika in pojavlja se upanje na boljšo bodočnost. Tako pišejo liberalni listi, poloficijozni jim pa sekundirajo. Seveda prezgodaj! Očitno je, da želi Thun nujno spravo z Nemci, a ne radi jezikovnih razmer, nego radi — ogerskega carinskega tarifa! To je povedal grof Thun sam v pogajanjih s Poljaki, katerim je tudi naznanil, da se skliče drž. zbor vsekako v avgustu. Poljaki so zadovoljni z vsakim načinom, kateri sklenejo Čehi v to svrhu, da se reši preporno jezikovno vprašanje. Poljaki in Čehi so torej glede tega do cela jedini; kaj pa slovenski in hrvatski cislitvanski državni in deželni poslanci?

Centrum za vzor. Pod tem naslovom predlaga poslanec dr. Kathrein v „N. Tiroler St.“, naj bi se avtonomistične stranke večine po vzoru nemškega centra me seboj ožje zvezale ter se organizirale kot vseavstrijska desničarska stranka. Zanimiv je ta predlog za večjo, trdnjšo zvezo desničarskih strank v sedanjem trenutku pogajanj vlade z Nemci tolikanj bolj, ker prihaja iz vrste tiste katoliške stranke, ki je delala doslej desnici največje sitnosti ter je bila sloga mej večino prav radi teh „katoličanov“ vedno v nevarnosti. Naj bi bilo posledaj drugače!

LISTEK.

V burji.

Spisala Zo fija.

Pazno je gledal krog sebe ... vse tiho, vse prazno ... nikogar ni! ...

Vsedel se je pod kozolec na star polomljen koč, ki je zahreščal pod njegovo težo, par vrabcev je vzletelo pred njim kvišku, a on jih ni opazil.

Zeblo ga je. Počasi je naletaval sneg in burja je brla sèm od vasi in nanašala snežinke pod kozolec, njemu v obraz.

Stresnil se je ... Ko bi ga kdo videl! ... A nikogar ni bilo.

Oprl je komolec ob koleno in naslonil glavo ob dlan. Misli je, misli ... Lani je sedel vsak večer doma za pečjo, žena je predla, on pa je pripovedoval otrokom pravljice. Prijetno je bilo ... in gorko ... a tu je mraz. Oh, lani! Otroci so bili tako lepi in zdravi! Šest jih je bilo in kako rad je imel svoje tri sinčke! Kako so mu plezali po kolenih in ga s tistimi mehkiimi, majčkenimi ročicami gladili po licih! Pa kaj! Umrli so ... drug za drugim ...

Ženo je imel rad, vse bi bil storil za njo. In

ona je bila tako tiha ... Misli je, da je bolelna in še bolj je skrbel za njo.

Tepec! kako je bil bedast!

Lepa je bila in ni ugajala samo njemu. Ha ha! Kako je bil neumen! ... Tisti mladi grajski oskrbnik se je vedno mudil krog hiše ... In on je bil še prijazen z njim! ... Tepec! Tepec! ... Zakaj ji je verjel, zakaj!?

Pet let sta živela skupaj in rad jo je imel zmirom. Nikdar ni slišala trde besede od njega. Delal je za njo, trpel, mučil se in ji dal vse, vse ... In zdaj ... in zdaj!?

Hu, kako ga zebe! ... Kako boli glava, kako skelé oči! ...

Ali naj gre domov, doma je toplo, ni mraz! Ha, ha! Domov! ... domov ... k njej! ...

Ne ne, kaj hoče doma! ...

Hu, kako brije burja! in ta sneg, kako skeli v lice! ...

Mraz je mraz!

Počasi vzdihne, skrije roke v žep.

Pa kaj je to? ... Vrv ... vrv! ...

Ha, ravno prav, jedino zanjka je še zanj!

Pa ne, ne! Je li brezumen, se mu li meša!?! ...

Ta vrv, kako peče v prste ...

Jo li naj vrže proč? ...

Ne, ne! ...

Otroci ... ha, mrtvi! ...

In žena, žena? ... Ha, ha, lepa žena, ha, ha! ...

Vrv ... vrv! ... Ni se mogel premagati, da bi ne zrl vedno na njo ...

Zanjka ... tako-le ozka, trdna zanjka ...

Hu, kako je mraz! —

In naslonil je zopet glavo v dlan. Burja je tulila krog njega in zanašala sneg nanj.

Vzdrhtel je, vstal in stresel sneg raz sebe.

Kam? ... Domu? ... K ženi? ... Ha ha! ...

Sklonil se je in zahrohtal:

„Vrv! ... Vrv! ... Ha, ha!“

Burja je zategnjeno tulila krog oglov, ondi pod kozolcem pa je viselo truplo ... Burja se je zaganjala vanj in mu mršila lase ...

Obraz je postajal višnjev, oči so se izbuljile, roke so mrtvo visele ob truplu.

Neprestano je naletaval sneg, truplo pod kozolcem pa se je majalo in vrtelo, ko da bi se pošastni duhovi poigravali z njim in bilo je, ko da se hudobni demoni brohotajo mej groznim tulenjem burje:

„Ha, ha, ha!“ ...

Vse je „Obzoraško“. Kako nečuvstvo smešni so neki madjarski politikastri, dokazuje ta le najnovejša afërica. Biskup Strossmayer se je mudil minole dni v Zagrebu ter je posetil bana, ki mu je poset takoj vrnil. Stvar je povsem enostavna, ako se pomisli, da sta ban in Strossmayer v uradno službenem razmerju. Toda našli so se madjarski listi, ki očitajo, da je ban Khuen-Hedervary „Obzoraš“, ki se prijatelji z največjim sovražnikom ogerske države, ter da so sploh vsi vladni krogi zagrebski „Obzoraški!“ Zares, take budalosti se ne more čitati vsake svetke!

Proti socialni demokraciji. Po daljši debati o začasnih odredbah v svrhu javnega reda je italijanski ministerski predsednik Pelloux v zbornici odgovoril, da smatra vlada taka društva, ki so obrnjena proti državi ter delajo propagando za vstajo in preobrat, za izven zakonov stoječa. Pelloux rad verjame zatrdilo socialnodemokratskih voditeljev, da delajo samo teoretično propagando, ter da na izgrede in nemira niti ne mislijo. Toda drugi delajo z delavci na deželi vse drugačno propagando. Hujškači jim obljublajo paradiž že na tem svetu. Kako morete, je vprašal Pelloux, zabraniti, da ne preidejo delavci od same ideje k resni izvršitvi? Torej ste odgovorni tudi za anarhistične čine, ki so samo izvršena teorija. Vlada bode imela proti nemirnežem močno roko, a sicer politiko pacifikacije, da ozdravi materialne in нравstvene hibe v kraljestvu. Zbornica je izrazila z 206 glasovi proti 40 glasom vladi zaupanje.

Vojna na Kubi se kar ne premakne, in poročila, ki dohajajo, postajajo jednolična in dolgočasna. Vendar pa divja okoli Santiaga dan na dan vroč, krvav boj mej Španci in Amerikanci. Dasi je španska vojska sama na se navezana ter ne more dobiti od nikoder pomoči, vztraja vendar-le ter dokazuje, da je res požrtvovalna in dobra. Amerikancem pa se godi slaba. Gredo vreme, zanikerna pota, nedostatkost živil, pojavljajoče se epidemične bolezni, vse to jih mori bolj kakor kroglice španskih topov in pušk. Santiago je nepričakovano močno utrjen in vsi naskoki ne omajajo stališča španskih pozicij. Sedaj je prevzel vrhovno poveljstvo Amerikancev jeden njihovih najboljših generalov, Miles, ki je dovedel Shafterju in Sampsonu novih čet ter živil. Mirovno vprašanje pa se na obeh straneh še vedno razpravlja. Danes se javlja, da je ministerstvo Sagaste že odstopilo. Ministra Gamazo in Romero sta za mir, vojni minister general Correa in mornarični minister Aunon pa za vojno do skrajnosti. Ako sestavi novi kabinet maršal Campos, se mir seveda še nekaj časa gotovo ne sklene.

Starost nekaterih na barji v novjšem času pri Lipah najdenih čolnov.

(Odgovor na članek „Fund eines Einbaumes am Moore bei Schwarzdorf“ v Argo št. V. 1897.)

Mnogo se ugiba, iz katerega časa da so celarji ali iz jednega debela izdolbeni hrastovi čolni, ki se pogostoma v barji nahajajo. Profesor Müllner se trudi v „Argi“ dokazati, da so nekako iz časa mostišč, ko je voda krila celo latvico s posavsko ravnino. Drugi zopet menijo, da so ti čolni iz novejših dobe, iz srednjega veka. Ako hočemo o tem soditi, treba nam je poznati geologijo našega barja.

Naše barje je tvorba, ki sega v tercierno dobo. Mej tem, ko se je trijerno gorovje na južni strani vzdigovalo, pogrezavala se je ravnina mej Krimom in gorovjem, oklepajočim ono na zapadni, na severni in na vzhodni strani, ki obstoji iz tvorbo oglene dobe. Babna Gorica, Grmez, Vnanje, Notranje Gorica, Medvedica, Bluše, Belke, Blatna Brezovica in Sinja Gorica so otoki, ki kažejo nekako prvotno površje latvice. Kakor kažejo v času, ko se je železnica od Gorice čez barje delala, izvrtna luknje, pogreznile se je plast sivoplave ilovice za 50 m.

Nad to plastjo nahajajo se splavi iz novejših kvarterne dobe. Najmočnejše so plasti iz ledene dobe. Tu se vrstijo pole, zmešane z apnikom in brez apnika. Najnovejša je glinasta, tu in tam pomešana s polži, v katerih se pa že nahajajo spomini, da je tod že človek živel. Drenove sulice z osmojeno zbrušeno rtjo, ogorena bukova goba in zabiti koli, cepleni jelov les najde se 1—15 m globoko v tej poli. Nad to je nanešenina, zmešana s peskom in rastlinskimi ostanki, črno blato. Mej to in ono so ostanki, ki svedočijo bivanje človeka na vodi iz dobe mostišč. Nad temi nahajajoče se črno blato je tvorba iz časov, ko je jezero ponehaval. Tu sledi celtska in rimska doba. V tem času bila je latvica suha, zaraščena z gostim borovjem.

Po odhodu Rimljanov zabranila se je naselba na desnem bregu Ljubljane s tem, da so se zabili v strugo na gosto koli in so se stolpi postavili v sredo struge.

Potem takem bil je odtok v barji zbirajočim se vodom v toliko zabranjen, da je začela voda v ravnini bolj in bolj zastajati, poprej suha, rodovita, postala je mlakuža, katero je voda trčrt leta krila.

Rupa ali šota je začela bujno naraščati, nastala je najnovejša recentna plast.

To označujejo najdbe iz časov, ko je dotična plast rastla. Glinca, tudi polžarica imenovana, ker je v krajih, kjer je voda z apnikom spojena, bila ta plast z polži in školkami nanešana, krije najstarejše sledove človeškega bivanja v teh krajih in sega daleč v predzgodovinsko dobo. Iz iste dobe so tudi na tej plasti ležeča mostišča. Novejša nanešenina, črno blato, ali, kjer tega ni, hribski splav, znači ponujajoče se jezero; poprej v veliki množini se nahajajoči bober zgine z barja, istotako tudi povodni oreh (trapa natans) prične se celtska (staroslovanska) doba: bronasto orodje celtska, pokopališča, hrastovi iz celega debela, stesani čolni.

Površje v barji se sledajoč popolnoma osuši, gosti gozdje krijejo naseljeno ravnino. Rimljani gradijo preko barja ceste, mnogovrstni umotvorji krijejo to plast. — Šota ali rupa začena naraščati po zatopljeni ravnini. Kostni poginjeni živali, konjske podkve, in novejša orožja, velikanska, v tej plasti ležeča debela, in pota na brunih značijo najzgodnejšo dobo ljubljanskega barja.

Članek v „Argi“ govori nekako vedno o neki polžarici in o nekem trebežu, ne da bi pisatelj vedel, katerega pomena so te besede. Trebež imenuje šotorezec zgornjo, od zraka razkrojeno plast nad pravo šoto (Abraum), katera je nekako 0-10 do 0-50 m debela in se le tam nahaja, kjer je šota že toliko osušena, da more zrak do uje in zakurjeno ni. Prof. Müllner postavlja jednodebelni hrastovi čolni, najdeni letos v Lipah, v čase mostišč in ker je na rivcu z železno pripomo zvezan, bilo je železo, o katerem pri vsaki priliki kvasi, že moščanem znano. Z obojim se moti. Vsi leseni izdelki in koli za časa mostišč so tako trohneli, da razpadajo na suhem v prst, če tudi so hrastovi. Ostanke mostišč ležijo globoko na glini. Čolna v Lipah leži nekako pol metra višje nad glino, nad črnim blatom, zakrit s šoto in les, kolikor ga ni prišlo z zrakom preveč v dotiko, je trdne sestave, da se da obdelovati z mnogovrstnim orodjem, ne da bi se posušen zdrobil. Ta čolna je iz celtskih ali rimskih časov, njega starost se z mostišči primerjati ne da, kaka povodenj ga je v te kraje zanesla in je po odtoku vode tukaj običal.

Tudi na Koslerjevem svetu najdeno ladjo stavi ta učenjak v čase mostišč, in ker pravi, da leži na jednaki plasti, kakor mostišča, mora biti tudi iz jednake dobe. Torej ker je ta ladja zbita z jeklenimi žebli, so moščanci tudi že jeklo poznali! Vse je gola domišljija! Prvič ta ladja ne leži na glini in nikakor ne na tisti plasti, kakor mostišča, ampak na črnem blatu. In če bi tudi na glini in v isti plasti ležala, kakor mostišča, ni še dokazano, da je iste starosti, ker so po odtoku jezera pritoki si začeli struge v površno plast kopati, kakor imamo tudi dandanes struge barijskih pritokov, globoko v glino zajedene, in take stare struge dobivajo se v mnogih krajih v barji, todi rastoče tratje jih razodeva.

Tako umetno izdelane ladje, kakor je ona na Koslerjevem svetu najdena, ni navadni tesar izdelal, ampak to delo razodeva spretnejšo roko. Ladja je iz časa, ko so Rimljani pri nas gospodovali. Vihar o kaki povodnji jo je v ta kraj zanesel ali so jo skrili pred sovražnikom in ker pozneje ni bilo moč jo rešiti, pustili so jo na mestu, potem, ko so vse odnesli, kar je bilo v nji naloženega. Plivka joča voda in lastna teža je pripomogla, da se je v blato še globokeje zarila. Tudi pri tej ladji opazujemo, če prav je iz jelovega lesa tesana, da je les v dnu še tako trden, da bi bila še danes za rabo, ko bi stene, ki so bile deloma na suhem, ne bile strohnele.

Starost ladje se torej s starostjo mostišč primerjati ne da. Sleherni se mora čuditi drznosti prof. Müllnerja, da si upa svet z izmišljotinami brez dokazov slepiti. Spušča se v polemiko z možmi, kateri ga v starinski vedi nadkrilujejo. Vidi, da mu je kovaška žindra možgane popolnoma zmešala, kajti kar on v „Argi“ kvasi, je zgolj izmišljeno, ali so pa pobirki iz tujih listov, kar pa tako prekuha, kakor se njemu prav zdi. Saj je znana njegova spretnost, se polastiti tega, kar so drugi našli in razkrili!

Barjan.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. julija.

— (Klasični nazori.) Ni naša navada, polemizovati z razupitega schönerejanskega lista graškega borno prilogico, katera naj velja za glasilo kranjskih Nemcev in z njimi združenih odpadnikov. Mi teh trivijalnih kričav, ki pisarijo v rečeno prilogico, nismo nikdar smatrali za resne ljudi, in radi tega tudi ne maramo z njimi polemizovati. Bila bi to zanje prevelika, popolnoma nezasluzena čast in bi v njih obudila mnenje, da so postali faktor, s katerim se računa. Če pa se danes izjemoma nekoliko bavimo s tistimi hripavimi nem-

škimi glasovi iz Kranjske in Primorske, storimo to samo zategadelj, da spoznajo naši čitatelji, kako gorostasne, naravnost stupidne nazore imajo ti ljudje, ki se toliko trudijo, da bi dobili nekoliko upliva v deželi. Govoreč o deželnih blaznici na Studencu in zabavljajoč na ondi vladajoče, nam neznan, a baje slabe razmere, se togoté „Deutsche Stimmen“, da zahteva deželni odbor, da mora vsak zdravnik na blaznici slovenski znati. To zahtevo skušajo osmešiti kot nepotrebno. List se torej poganja za to, naj se v blaznici nastavi slovenskega jezika nezmožen zdravnik. Kako bo zdravnik izhajal z bolniki, katerih ne razume, zato se naši nemški modrijani ne menijo. Taka zahteva se sama pobija in ni vredna zavračanja. Taka zahteva je stupidna in more poteči le iz peresa človeka, kateri sam sodi na Studenec. Kako potrebna je slovenščina vsakemu zdravniku, to izvedo lahko dopisniki „Deutsche Stimmen“ pri nemških zdravnikih ljubljanskih. Kaj bi ti počeli, ko bi ne znali slovenski? Še za smodke bi ne zaslužili, čeprav se govori, da se pulijo za bolnike, kakor lačni volkovi za kosti in so mej seboj sklenili nekak „ring“, tako da slovenski zdravnik ne pride blizu. Kdor ne verjame, da je tako, naj poizve, kako se je zgodilo tistemu nemškemu gospodu, ki je imel nesrečo, da je padel z bicikla! Dal se je v roke trem nemškim zdravnikom, pripadajočim imenovanemu „ringu“. Ti so se seveda zanašali na svojo modrost in so skrbeli, da se bolniku ni približal slovenski strokovnjak. Naposled je bolnik sam izgubil zaupanje do nemških zdravnikov in poklical dr. Šlajmerja, kateri mu je razodel bridko resnico, da ga je poklical — prepozno! Tako je s tem „ringom“. Dopisnikom „Deutsche Stimmen“ pa bi svetovali, naj o slovenskih zdravnikih govore samo s primernim respektom, da bi kdo ne prišel na misel, jim odgovarjati s fakti iz prakse nemških zdravnikov, kar bi morda za tega ali onega ne bilo poseben ugodno.

— (Za hišne posestnike.) Hišni popisi in najemninske napovedi za leto 1897. in 1898. v svrhu odmerjenja davka je vložiti najkasneje do konca meseca avgusta t. l. pri c. kr. davčni administraciji v Ljubljani. Podrobna določila o teh popisih in napovedih je razvideti iz dotičnih uradnih razglasov.

— (Občni zbor Št. Jakobske-Trnovske podružnice sv. Cirila in Metoda) bode v četrtek 14. julija ob 7. uri zvečer v „Katoliškem domu“, Turjaški trg št. 1. — Volil se bode tudi novi društveni odbor. K vdeležbi vabi odbor.

— (Pogreb) gospe Antonije Nolljeve, kateri je bil včeraj, je pokazal, koliko simpatij je uživala pokojnica v vseh ljubljanskih krogih. Pogreba so se mej drugimi udeležili tudi župan Hribar, predsednik trgovinske zbornice Perdan, zastopniki raznih narodnih društev in mnogo dam. Pred hišo in na pokopališču je jako ginljivo pelo društvo „Slavec“.

— (Podpora za studijsko popotovanje) je naučno ministerstvo podelilo profesorju na tukajšnji veliki gimnaziji, g. dru. H. Gartenauerju.

— (Abiturijentje obeh c. kr. učiteljskih v Ljubljani) prirede v soboto, dne 16. malaga srpana 1898 v proslavo petdesetletnega vladanja Nj. Velikanstva cesarja Franca Jožefa I. s sodelovanjem sl. godbe c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27 v „Sokolovi“ dvorani „Narodnega doma“ slavnostni koncert na korist učiteljskemu konviktu. Dirigent: g. Josip Čerin. Vzpored: 1. Dr. Karol Reinecke: Jubilejska overtura „Res severa est verum gaudium“, za veliki orkester; op. 166. 2. Slavnostni prolog. 3. Jožef Haydn: Cesarica pesem, zbor s spremljevanjem orkestra. 4. Anton Nedvč: Dijaška, za moški zbor in tenor-solo. 5. a) Anton Foerster: Vprašanje, b) Robert Schumann: Grenadirja, pesmi za bariton s spremljevanjem klavirja. 6. a) Josip Drahlovský: Jabolko, b) Karol Bendl: Pomlad, dekle razkošnih lic, za ženski zbor s spremljevanjem klavirja. 7. a) Dr. Anton Dvořák: Padle so pesmi v dušo mi, b) Feliks Mendelssohn-Bartholdy: Slovo od gozda, za mešan zbor. 8. Maks Bruch: Rimski slavošpev, za mešan zbor z orkestrom; op. 19. Po koncertu prosta zabava in ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Cene prostorov: Sedež od I. do III. vrste à 1 gld. 50 kr.; sedeži naslednjih vrst à 1 gld.; galerijski sedeži à 80 kr.; stojišča à 50 kr. Vstopnice se dobivajo v trafiki gosp. Šešarka, Šelenburgove ulice, in na večer koncerta pri blagajni.

— (Z Vrhnike) se nam piše: Promet v našem kraju vedno bolj napreduje. K temu je mnogo pripomogel podjetni gospod Kotnik s svojim parnikom. Preteklo nedeljo je vozil lepo društvo ljubljanskih izletnikov (biciklistov) celo do Podpeči. Vsi so bili očarani od lepe in prijetne vožnje ter glasno hvalili g. Kotnika. Parnik ima prostora za dvajset oseb in toliko moči, da lahko dva natovorjena čolna za seboj vleče. Čudno pa je, da južna železnica s

pomočjo vlade tako zelo nasprotuje temu podjetju in brani g. Kotniku prevažati tovore celo ondi, kjer bi jih južna železnica gotovo ne mogla, n. pr. iz Podpeči na Vrhniko. — Železnico pridno zidajo, zlasti skozi preseko pri „Stari šrangi“. Blizu 14 km državne ceste, ali 68 km vrhniške železnice, preseče to staro rimsko cesto, ki je vodila vzporedno s sedanjo do „Stare šrange“, potem se pa zavila proti gorici na desni strani sedanje ceste. Sledi se jo v globini 1—1,5 m, nasuta je iz savskega proda, po njej so povsod še hrastovi križi položeni, znamenje, da je bila prišla nekdanj pod vodo. — Kmalu bo začelo neko belgijsko društvo kopati antracit (fin premog), ki se nahaja v posebno močnih slojih pri Ligojni. — Vreme zelo nagaja, dež je izpridil mnogo sena, krompirja se je lotila strupena rosa, fižola ne bo nič in ljudstvu preti beda. Sedaj naj bi prišla dobodarska komisija s svojim višjim nadzornikom osebno prepričati se, kako težko bo ljudstvo plačevalo odmejeni davek!

— (Novo prostovoljno gasilno društvo) se snuje v trgu Sodražica. V osnovni odbor voljeni so: Gosp. Ivan Pakiž, župan kot načelnik, g. Anton Lovrenčič, podnačelnik, g. Fr. Fajdiga, tajnik, g. Ivan Šega, blagajnik, gg. Matej Gruden, Jakob Lovrenčič in Andrej Švegel, odborniki, gg. Fr. Mikolič in Karol Pakiž, namestnika.

— (Otvoritev črnomaljskega vodovoda) se je vršila v nedeljo na slovesen način. Obljubljeno nam poročilo priobčimo takoj, čim nam dojde.

— (Smo pač v Avstriji!) Goriško okrožno sodišče je te dni obsodilo celo vrsto Solkanecv na 7 do 15 mesecev težke ječe, ker so nabili nekaj goriških Lihonov. „Soča“ pravi, da „kazen je kar naravnost grozna, zlasti če pomislimo, kako so postopali drugodi v sličnih hujših slučajih tako na pr. v Hebu itd., ko so dobili izgrezniki le neznatne kazni, a za nekatere se sodnije niti zmenile niso, da bi jih sploh zasledovale. Toda to je bilo drugod in ne na Goriškem!“ Posebno značilno pri tej obravnavi pa je bilo to, da so se vsi obtoženci zagovarjali slovenski, oba zagovornika sta govorila slovenski, državni pravdnik je govoril slovenski, razsodba, pa je bila proglašena le v italijanskem jeziku. Po končani italijanski motivaciji je predsednik razsodbo slovenski raztolmačil in sicer tako-le: „Ste slišali, fantje? X je dobil 14 mesecev, Y 15 mesecev itd. Komur ni prav, ima tri dni časa, vložiti pritožbo. Sedaj je končano! Pojdite z Bogom!“ Ali ni to preidilčno? Smo pač v Avstriji!

— (Goriško realko,) na kateri je nemščina izključni učni jezik, je obiskovalo v minolem šolskem letu 249 učencev, mej njimi 43 Nemcev, 140 Slohcev in 63 Slovencev. V pripravljalnem razredu, ustanovljenem, da se slovenskim in laškim otrokom utepe nemščina, je bilo 43 učencev. Učni uspehi so bili povoljni. Izvestje je seveda samo nemško, a tudi naznanilo o začetku prihajajočega šolskega leta in o vzprejemanju učencev, ki je vendar namenjeno občinstvu, je spisano samo nemški. Tako ne postopa samo goriška realka, tako se postopa tudi na drugih zavodih. Mi smo o tem že opetovano govorili, žal, da nobeden naših poklicanih zastopnikov še ni „utegnil“ v tem oziru kaj storiti.

* (Kako živi in dela grof L. M. Tolstoj.) Kakor znano, kanijo izdati čestilci grofa Tolstega za svečanost njegove sedemdesetletnice knjigo z naslovom: „Kako živi in dela grof L. M. Tolstoj“, t. j. popolno sliko življenja in delovanja tega ruskega velikana, sliko, katero hoté sestaviti najznamenitejši ruski pisatelji. Ta velepomembni zbornik bode okrašen tudi z več slikami, katere bodo predstavljale romanopisca Tolstega v različni starosti ter nekaj obiteljskih skupin; nadalje sledé portreti Tolstega v različnih časih dnevnega dela. V slikah bode izraženo vse njegovo življenje in delovanje. Pridejana bode tudi slika Tolstega rojstne hiše, katera pa ni več last Tolstih; zaigral jo je namreč v svojih burnih mladostnih letih Tolstoj sam. — Dasi bode slavil Tolstoj kmalu svojo sedemdesetletnico, vendar je še izvanredno čil ter vedno delaven. Pred kratkim je dovršil izborno filozofsko delo „Kaj je umetnost“, in sedaj piše zopet delo filozofske vsebine, kar hoče izdati za svoje sedemdesetletnice. Razun tega pa piše še za liste različne članke, kritike, uvode k delom drugih pisateljev, dopisuje si z najrazličnejšimi ljudmi, čita vse novejše, organizuje različna društva itd. A ne le to, slavni pisatelj tudi orje, koplje, žanje, kosi, jezdi kakor mladenič, hodi veliko peš ter se vozi na biciklu do dvajset kilometrov daleč. Po zimi pa zbira okrog sebe cela društva ter vodi v njih glavno besedo o različnih dnevnih vprašanjih. Sploh je Tolstoj človek, kateri nikdar ne miruje, nego dela od zore do mraka in še pozno v noč.

* (Kako stara je zemlja.) Učenjaki so izračunili, da je stara naša zemlja vsaj 1400 milijonov let.

* („Nemoralni“ ženski črevlji na jubilejni razstavi.) Dunajski listi so poročali, da je načelnik črevljarske zadrge na Dunaju, g. Bitza, konfisciral par ženskih črevljev („štifeleten“), ki so bili razstavljeni v jubilejni razstavi, češ, da so — nemoralni. Črevljar Prull, ki je napravil te črevlje, je Bitza vsled tega tožil radi kaljenja posesti. 11. t. m. se je vršila obravna, ki pa je ostala nezavršena, ker sta oba dela zahtevala, naj se zašliho strokovnjaki, ki izpovedo, ali so dotični

črevlji nemoralni ali ne. Mej temi strokovnjaki so tudi trije pisatelji! Črevlji so imeli jako dolge golenice s 30 gumbi ter izredno visoke pete. Prull pravi, da je sam iznašel te črevlje, katere naj bi rabile baletze, ko se uče stati na prstih. Bitza pa trdi, da je bilo vsakega poštenjaka — sram, če je videl te črevlje.

* (Abiturijent — napadalec.) V Reggio Emilia je pri latinski abiturijentski nalogi porabljal neki Emilio Palazzi knjige. Ko ga je radi tega nadzorujoči profesor Sabbioni zapodil iz šole, je Palazzi počakal profesorja pred vrati ter ga zabodel z bodalcem. Rana ni nevarna. Palazzi pa v ječi.

* (Za pozabljenec.) Francoska družba zahodne železnice je sklenila upeljati na vagonih svojih vlakov originalno in menda tudi prav praktično novost. Večkrat se pripeti, da ljudje, ki so izstopili na postaji, pozabijo, v katerem vozu so bili ter tekajo zato od jednega konca vlaka do drugega, kar provzroči zmešnjavo. Omenjena železnična družba napravi sedaj na vsakem vagonu znamenja, zvezde, tiče, majhne sesalce, zastave itd. Taka znamenja si potovalci lahko zapomnijo.

Književnost.

— „Biseroja“, jasna vila. Bajka iz postojnske pečine. Speval Ivo Ivanovič Bučar. Tiskala in založila Kleinmayr & Bamberg. 1898. — Cena 1 gld. — Tako se glasi naslov 181 strani obsegajoče elegantne, jako okusno tiskane knjižice. Pesnik je brat opernega pevca Bučarja ter živi v Belemgradu. Delo je posvečeno g. Bogdanu Konstantinoviču Liseviču, carsko-ruskemu konzulu itd. O tej zanimivi knjigi, ki je namenjena zlasti damam, spregovorimo prilično v listku kaj več.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 13. julija. Ministerski predsednik grof Thun se je danes vrnil iz Ischla. Ob 11 uri dopoldne so prišli dr. Hochenburger, dr. Gross in dr. Pergelt in mu v imenu načelnikov nemških klubov naznanili, da je konferenca teh načelnikov odklonila povabilo na pogajanja na podlagi v pregled ji izročene načrta jezikovnega zakona. Konferenca je ta svoj sklep storila soglasno, glasovali so zanj tudi veleposestniki in utemeljuje ga s tem, da so vladne ponudbe nesprejemljive, in da bi jezikovne razmere po tem zakonu postale za Nemce na Češkem in posebnoma na Moravskem še dosti slabše, kakor so sedaj. Imenovani odposlanci so bili ob 1. uri še pri Thunu.

Dunaj 13. julija. „N. Fr. Pr.“ poroča v današnjem večernem listu o pogovoru z nekim udeležnikom konferenc načelnikov nemških klubov. Bržčas je to d' Elvert. Ta je rekel, da Thunov projekt, rešiti jezikovno vprašanje, tako malo odgovarja nemškim željam, da je na tej podlagi izključeno vsako približanje. Na vprašanje, če je Thun pri današnjem pogajanju, kaj odnehal, je rečeni udeležnik konference rekel, da pač glede oblike, ne pa glede vsebine, a na opomnjo, da hoče vlada po raznih govoricah svoj načrt jezikovnega zakona predložiti drž. zboru, je rekel izprašani poslanec, da bi ne prišlo do posvetovanja, dokler bi vlada Gautschevih naredb ne preklicala, česar pa sedaj še neče storiti.

Dunaj 13. julija. Načelniki nemških klubov imajo danes še jedno sejo, v kateri bodo redgiral komunique, ki naj razglasi izid njihovih posvetovanj. Besedilo tega komunikeja bo odvisno od uspeha današnjih pogajanj z grofom Thunom.

Dunaj 13. julija. Jutri bode „neobvezno posvetovanje“ ministerskega predsednika s štirimi pooblaščenimi nemškoliberalnih veleposestnikov iz Češke. Sodi se, da bo to posvetovanje le formalno.

Dunaj 13. julija. Postopanje nemškoliberalnih veleposestnikov pri konferenci klubovih načelnikov se splošno imenuje komedijantsko, in so politični krogi jako radovedni, kako bodo gospodje opravičevali udeležbo pri jutrišnjem pogajanju z vlado s sklepom, za kateri so sami glasovali, da se nobena nemška stranka ne pogaja z vlado.

Dunaj 13. julija. V krogih levičarskih poslancev se govori, da vzlic sklepu konference klubovih načelnikov še nikakor niso pretrgana pogajanja z vlado. Kot dokaz za to se smatra današnje večurno posvetovanje Hochenburgerja, Pergelta in Grossa z grofom Thunom. Sklep

konference je bil samo formalen, preračunjen za volilce, pogajanja pa trajajo še dalje in je šele od teh odvisno, izpolnijo-li Nemci svojo grožnjo in bodo li nadaljevali obstrukcijo, ali se udajo.

Dunaj 13. julija. „Reichswehr“ javlja, da je na konferenci načelnikov nemških klubov dr. Lueger zastopal najradikalnejše stališče in se najbolj poganjal za odklonitev vladnih propozicij, češ, da so absolutno nesprejemljive.

Opava 13. julija. Uradna „Troppauer Zeitung“ javlja, da niso resnična poročila, da je pravosodni minister izdal posebno jezikovno naredbo za Šlezijo, ampak da je minister le s posebnim ozirom na § 163. in 198 k. pr. r. podučil sodišča, kako jim je ravnati v smislu veljavnih jezikovnih naredb.

Sofija 13. julija. Ritmojster Bojčev in policijski prefekt Novelič, katera sta bila zaradi umora bivše chansonetke in Bojčevljeve maitresse Ane Simon obsojena na smrt, sta bila danes na dvorišču plovdivskega so dišča obešena.

Pariz 13. julija. Vlada je sklenila začetni kazensko postopanje proti bivšemu podpolkovniku Picquartu in odvetniku Lebloisu, ker se je pri razpravi proti Zoli izkazalo, da je Picquart tretjim osebam pokazal razne uradne dokumente, kar je po novem zakonu o vohunstvu kaznivo. Včeraj se je pri Picquartu vršila hišna preiskava. Picquart je našel zavetišče pri bivšem pravosodnem ministru Traireuxu.

Pariz 13. julija. Dreyfusova aféra je postala zopet aktualna. Policija je danes aretovala majorja Esterhazyja in njegovo maitresso in pri njih našla skritih mnogo važnih spisov.

Washington 13. julija. General Shafter javlja, da je obkolil Santiago od vseh strani, in da vlada v obleganem mestu velika lakota. Vsled bombardementa dne 10. in 11. t. m. je začelo mesto na raznih krajih goreti. Pozval je generala Torala, naj kapitulira, a Toral je odgovoril, da tega ne more storiti, dokler ne dobi dovoljenja iz Madrida. Do dne 11. zvečer še ni dobil odgovora iz Madrida.

Narodno-gospodarske stvari.

Prvi splošni zbor slovenskih posojilničarjev.

Našemu pozivu, da se skliče prve dni avgusta t. l. v Ljubljani splošen zbor slovenskih posojilničarjev, se je odzvalo veliko posojilnic, ki so bile zadovoljne z nasvetovanim dnevnim redom in obljube, ali poslati zastopnika, ali pa se imenovale pooblaščenca. Radi tega je načelstvo podpisane posojilnice sklenilo, da se bode v ponedeljek, 1. avgusta t. l. vršil prvi splošni shod zastopnikov slovenskih posojilnic v Ljubljani v „Narodnem domu“, in sicer bode v nedeljo, 31. julija zvečer ob 9. uri predzborovanje, na katerem se bode vršilo posvetovanje o predloženih resolucijah za glavno zborovanje. Glavno zborovanje samo bode pa drugi dan ob 10. uri s sledečim dnevnim redom: 1. Praznovanje cesarskega jubileja od strani slovenskega posojilništva; 2. načela in 3. organizacija slovenskega posojilništva; 4. strokovno izobraževanje upravnikov slovenskih posojilnic.

K temu zborovanju so povabljeni vsi slovenski posojilničarji, t. j. odborniki, nadzorniki in udje posameznih slovenskih posojilnic in vsi, ki se zanimajo za razvitek slovenskega posojilništva. Udeležite se torej, domoljubi slovenski, mnogobrojno tega shoda, s katerim hočemo v prvi vrsti pokazati, da je tudi slovenskim posojilničarjem, ki se sicer bavijo le s suhopornim denarnim gospodarstvom, zvestoba do cesarja in avstrijske domovine, prva državljanska dolžnost! V drugi vrsti pa se hočemo zjediniti v načelih in organizaciji; hočemo si veliko breme, ki smo si ga naložili, prijateljsko in bratovsko mej seboj razdeliti; hočemo storiti še tudi nove korake v vedno večji in večji uspeh slovenskega posojilništva v duhu našega cesarja, ki že toliko let s svojim zlatim izrekom: „Viribus unitis“ opominja na slogo vse svoje narode in vse svoje podložnike! Na veselo svidenje v beli Ljubljani 31. julija in 1. avgusta! — V Krškem, meseca julija 1898. — Načelstvo „Centralne posojilnice slovenske“.

I. Predlog. Resolucija v zadevi praznovanja cesarskega jubileja: a) Ustanovi se v ta spomin dobrodelna zaloga, h kateri naj doprinašajo slovenske posojilnice in hranilnice po svoji moči. b) Naloži se ta zaloga obrestonosno pri katerikoli slovenski posojilnici. c) Te zaloge se skozi več let (5—10) nihče dotakniti ne sme. d) Potem se smejo le obrestati te zaloge porabiti v korist slovenskega posojilništva, osobito slovenske posojilniške literature. d) Da se to izpelje, pooblasti se posojilnica (hranilnica) v... ki sprejema v to svrhu došle novce in jih priobčuje in potrjuje v javnih listih slovenskih. (Konec prih.)

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Mell-evega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gl. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na dežel je izrecno zahtevati MOLL-ov prepatat, razpoznavan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 škatljici se ne pošlje naravnost. 1 (5-10)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
12	9. zvečer	734,7	16,2	sl. sever	oblačno	
13.	7. zjutraj	733,4	16,0	sl. jvzh.	megla	26
"	2. popol.	730,9	19,6	sl. jvzh.	dež	

Srednja večerajšnja temperatura 17,3°, sa 2,4° pod normalno.

Zahvala.

Globoko potrta neizmerne žalosti po nenadomestni in bridki izgubi nepozabne, iskreno ljubljene soproge, oziroma matere, gospe

Antonije Noll

naša sva vsaj nekoliko tolažbe v premnogi izrazih pristranskega sočutja, katero se nama je izkazovalo na tako tolažilni način mej boleznijo blage pokojnice in ob njeni prežgodni smrti. V sveto dolžnost si štejeva izreči najtoplejšo zahvalo vsem, ki so na katerikoli način olajševali veliko najino žalost: Prečastnemu gospodu generalnemu vikariju kanoniku Flisu, ki je pokojnico opetovano tolažil z resnicami sv. vere, istotako č. g. kapelanu Birku; mnogim sorodnikom, prijateljem in znanjem, ki so trpečo tolažili mej boleznijo, vsem udeležnikom, ki so jo spremljali na zadnjem potu, posebno velečestitemu g. županu Hribarju in mnogim odličnim rodoljubom in rodoljubnim damam, čestiti duhovščini, na čelu ji pred. g. župnik kanonik Erker, darovalcem prekrasnih vencev in buketa, v prvi vrsti slav. „Dram. društvo“, prijateljski rodbini g. Ferka Krsnika, rodbinam Adamič, Kagnus, Macak, Srečko Noll in Vivoda, gg. učencem višje dekleške šole, gospodam Žiličevi in Stadlerjevi in vsakim gdnici Beti Noll; slavnemu pevskega društvu „Slavec“ za ganljivo petje pri hiši žalosti in ob grobu, gosp. graščaku Hrenu za izkazano naklonjenost in sploh vsem, ki so pokojnico spremljali do poslednjega počitka. Bog poplati vsem!

V Ljubljani, dne 13. julija 1898.

Josip in Ema Noll.

(1080)

Kupi se večje partije borovih švelarjev ali pa tudi

cel borov gozd.

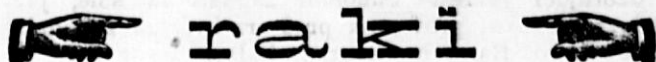
Ponudbe Filipu Supančič-u, stavbeniku v Ljubljani. (1078-1)

Poštenega in marljivega učenca

vzprejme tvrčka Jos. Petrič, trgovina s papirjem v Ljubljani. (1071-2)

Od danes, v sredo, naprej vsak dan

ukusno prirejeni

in dober dolenjec

ter

vrhniški „Kranjski biser“ v restavraciji Mayr v Filipovem dvorcu.

K obilemu posetu vabi najljubnejše

(1079-1)

Ivan Mayr.

Letovišče!

V novozgrajeni vili Višnar na Jesenicah oddajo se po zmernih cenah

tri novomeblovana stanovanja

s kuhinjo ali pa s hrano v hiši. — Vila, v kateri se nahaja nova gostilna, stoji na prostem, v prijetnem kraju tik Jeseniškega trga ob cesti na Golico

Vprašaj naj se pri lastniku Karolu Višnarju na Jesenicah. (1014-2)

Staroslažno zvepleno kopališče na Hrvatskem

železniška postaja Varždinske toplice pošta in brzojav ob zagorski železnici (Zagreb Čakovec).

Analiza po dvornem svetniku profesorju dr. Ludwigu l. 1894. 58° C vroč vrelc, žvepleno mahovje, nedosegljivo v svojem delovanju pri mišični skrnini in kostnini v členkih, boleznih v zgibih in otrpnenju po vnetici in zlomljenju kosti, protinu, živčnih boleznih, boleznih v kolki itd., ženskih boleznih, polnih in tajnih boleznih, krcničnih boleznih obistij, mehurnem kataru, škrofulnih, aegleški boleznih, kovnih diskrazijah, n. pr. zastrupljenju po živem srebru ali svinca i. t. d.

Pitno zdravljenje pri boleznih v trebuh, na jabolku, prsih, jetrih, v želodcu in v črevih, pri zlati žili itd. itd.

Elektrika. — Masaža.

Zdravilišče z vsem komfortom, celo leto odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Prekrasen velik park, lepi nasadi, lepi izleti. Stalna zdravniška godba, katero oskrbujejo člani orkestra zagrebaške kr. opere. Plesne zabave, koncerti itd.

Na postaji Varždinske toplice pričakuje sleherni dan omnibus goste. Tudi so na razpolago posebni vozovi in se je zaradi istih prej obrniti na oskrbnitvo kopališča.

Zdravniška pojasnila daje kopališki zdravnik doktor A. Longhino. — Prospekte in brošure razpošilja zastoj in poštine prosto

(585-12)

oskrbnitvo kopališča.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga des Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga iz Novega mesta in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 48 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. ur 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044-6)

Rezalni stroj na kolo in drugo knjigovezniško orodje se radi odpotovanja jako ceno proda. Kupci naj se oglasijo v Ribniči h. št. 59. (966-7)

Stavbeni polir

Čeb, energičen, praktičen in izvežban delavec pri stavbi in v pisarni išče službe. Cenjene ponudbe pod šifro „S. Z. 3957“ na insertni kancelarij Edvarda Teršaja v Pragi, Ferdinandova trida 38.

Na račun se odda s 1. oktobrom t. l.

5 minut od želez. postaje ležeča, dobro obiskovana

gostilna

z več sobami, salonom in kegljiščem, združena s trafiko. Tik gostilne je cerkev in blizu velika tovarna. Naslov se poizve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1049-2)

VIZITNICE Narodna Tiskarna.

priporoča

Se li hočete preveriti o tem, ali je vaša zemlja potrebna fosforove kisline?

Zahtevajte po dopisnici brezplačno navodilo za to in frankirano doposliljatev 5 kg naših gnojnih vzorcev. (42-17)

Na vsa dotična vprašanja odgovarja rade volje vodja našega agrikulturno-kemičnega oddelka.

Pisarna za prodajo fosfatnih mok čeških Tomasovih fužin v Pragi

Vačlanski trg št. 55.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Naznanilo.

Ker ostajam le še do 1. avgusta v svojih dosedanjih prostorih na Sv. Petra cesti in obdržim nadalje le samo na Glavnem trgu prodajalnico,

razprodajam

vse blago in opravo pod ceno.

Kdor si želi kupiti bicikelj, šivalni stroj ali stensko uro ima sedaj lepo priliko po ceni kupiti.

Se slavnemu občinstvu za mnogobrojen poset vljudno priporočujoč ostajam z odličnim spoštovanjem (1025-3)

Fran Čuden

urar in trgovec z biciklji in šivalnimi stroji na Sv. Petra cesti poleg Frančiškanske cerkve v Ljubljani.

Štajerska deželna Tempeljski vrelc

Styria-vrelc.

Vedno sveža, najpopolnejša napolnitev v novozgrajenem napolnilnem rovu z direktnim pritokom od vrelca.

Dobi se: Pri slatinski upravi v Rogatcu-Slatina, v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v renomiranih specerijskih in drogerijskih prodajalnah (888-11) in lekarnah, kakor tudi v deželni hiši v Gradcu.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.